

поведінки, поєднання покарання з виправним впливом, участі громадськості в передбачених законом випадках у діяльності органів і установ виконання покарань [5].

Висновок. Узагальнюючи вищевикладене в даних тезах, робимо висновок, що діяльність Державної установи «Центр пробації» певним чином залежить від сучасного процесу трансформації кримінально-виконавчої системи України в пенітенціарну систему і в майбутньому можемо з прогнозувати, як окрему державну службу.

Література:

1. Закон України Про пробацію. Відомості Верховної Ради (ВВР), 2015, № 13, ст. 93. Із змінами, внесеними згідно із Законом № 1798-VIII від 21.12.2016, ВВР, 2018, № 3-4, ст.26 <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/160-19#Text>
2. Наказ Міністерства юстиції України від 22.02. 2019р № 561/5.
3. Шкута О. О. Теоретико-прикладні засади функціонування кримінально-виконавчої системи України: автореф. дис. ... д-ра юрид. наук: 12.00.08. Ірпінь, 2018. 38 с.
4. Кримінально-виконавче право України: навч. посіб. / за ред. проф. А. Х. Степанюка. Київ: Юрінком Інтер, 2008. 624 с.
5. Кримінально-виконавчий кодекс України: Закон України від 11.07.2003 р. № 1129-IV. *Відомості Верховної Ради України*. 2004. № 3–4. Ст. 21.

НАВЧАЛЬНО-ПРОСВІТНИЦЬКА ПРАВОВА ДОПОМОГА ЯК ВИД ПРАВОВИХ ПОСЛУГ

Дерев'янко Н. З.

докторка філософії в галузі права,

завідувачка кафедри цивільно-правових дисциплін

Міжнародного економіко-гуманітарного університету

імені академіка Степана Дем'янчука

м. Рівне, Україна

З метою подолання правового нігілізму населення та зменшення навантаження на державний чи муніципальні бюджети, ми вважаємо, що необхідно до системи надання правової допомоги включити такий вид правових послуг, як навчально-просвітницька правова допомога, яка через вплив на свідомість заявника допоможе сформуванню комплексу

умінь, навичок та знань, що допоможуть особі у майбутньому при виникненні стандартної життєвої ситуації діяти самостійно.

Навчально-просвітницька правова допомога – це прагматичний аспект правового розвитку особистості, навчальну сторону правової освіти, тобто організований, цілеспрямований процес із взаємодії по формуванню у останньої правових знань, умінь і навичок правової діяльності. Навчально-просвітницька правова допомога переслідує утилітарну, практичну мету – самостійне запобігання і (або) подолання правовими засобами тієї чи іншої проблемної правової ситуації суб'єктом отримання юридичної допомоги та зосереджує увагу на формуванні і розвитку [1].

Оскільки практично кожна життєва ситуація унікальна, то навчально-просвітницька правова допомога не може охопити усе різноманіття проблемних правових ситуацій, але можливо і необхідно виділити основні, найбільш поширені, типові, що повторюються у повсякденному житті та найбільш значущі проблемні правові ситуації.

Змістом навчально-просвітницької правової допомоги є процес формування правових знань, умінь і навичок діяльності в типових проблемних правових ситуаціях; завдання вбачається в тому, щоб шляхом отримання правових знань, умінь, навичок сформувати у суб'єкта отримання готовність самостійно і своєчасно:

а) розпізнати реальну проблемну життєву ситуацію як правову або передбачити можливість її настання в майбутньому;

б) вжити необхідних заходів до запобігання настання проблемної правової ситуації або до її подолання або, принаймні, створити умови для ефективного подолання проблемної правової ситуації в майбутньому (наприклад, закріпити докази);

в) усвідомити необхідність звернення і звернутися за іншими видами правової допомоги [1]. Здійснювати адміністративно-правове регулювання якості надання правничої допомоги можливо через створення конкретних державних стандартів щодо кваліфікації суб'єктів, що її надають.

Отже, якісна правнича допомога передбачає професіоналізм – наявність у особи, яка надає допомогу, спеціальної освіти, спеціальних знань, навичок, досвіду роботи, підпорядкованість його діяльності професійним правилам тощо. Однак, ресурси громадянського суспільства можуть створити дієві інструменти адміністративно-правового регулювання якості надання правової допомоги шляхом самостійного запобігання певної проблемної правової ситуації. Таким чином, у подальшому необхідно розробляти форми і механізми отримання просвітницької правової допомоги громадянам з метою набуття останніми необхідних знань для можливості вирішення чи попередження проблемної правової ситуації.

Література:

1. Панченко В. Ю. Юридическая помощь личности: Общетеоретический аспект: автореферат кандидата юридических наук 12.00.01, 2004. URL: <https://www.dissercat.com/content/yuridicheskaya-pomoshch-lichnosti-obshcheteoreticheskii-aspekt>

ЗАПОБІГАННЯ ПОШИРЕННЮ ВІЛ/СНІДУ В МІСЦЯХ НЕСВОБОДИ

Джужжа О. М.

*доктор юридичних наук, професор,
головний науковий співробітник відділу організації наукової діяльності
та захисту прав інтелектуальної власності
Національної академії внутрішніх справ
м. Київ, Україна*

Тичина Д. М.

*кандидат юридичних наук, старший науковий співробітник,
провідний науковий співробітник наукової лабораторії
з проблем протидії злочинності
Національної академії внутрішніх справ
м. Київ, Україна*

Поширення ВІЛ/СНІДу – хвороба людської поведінки, тобто між захворюванням і поведінкою існує тісний взаємозв'язок і взаємообумовленість [1].

Отже, при вивченні особи ВІЛ-інфікованого засудженого особливого значення набуває вивчення його способу життя. Дуже важливо дізнатися про його повсякденну поведінку, діяльність у сфері праці та побуту, ставлення до матеріальних і духовних цінностей, інтересах і мотивах поведінки. Важливо приділяти увагу ціннісним орієнтаціям, змістом дозвілля, матеріального забезпечення.

Безумовно, потрібно вивчати індивідуальні особливості засуджених, характер протікання у них захворювання, їх відносини до інших засуджених, поведінку в процесі відбування покарання, займану позицію в середовищі засуджених, спосіб життя, який передував вчиненню злочину.